

[Niels Frederiksen.]

Maade, at der foregaar en Samvirken mellem Kreditinstitutioner, Jordkøberen — som i dette Tilfælde bliver Statens Jordlovsudvalg, der møder med den kontante Kapital — og dernæst Akkordudvalgene, hvorved man søger helt at skyde paa vedkommende Mands økonomiske Forhold og prøver paa at udnytte Akkordlovens Laan, Krisehjælpens Bidrag og Jordkøbets kontante Sum til at opnaa et Resultat, som skaber i hvert Fald Sandsynlighed for, at Månden kan fortsætte og blive i sit Hjem, naar han ellers i øvrigt er dygtig. Det vil give Anledning til en Række Forhandlinger, og jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at fornuftigt anvendt vil de Love, vi har, ogsaa kunne yde Bidrag til at forbedre de økonomiske Forhold for alle de Mennesker i de sønderjydske Landsdele, der enten som Haandværkere eller handlende eller paa anden Maade bidrager til at holde Bedrifterne i Gang paa deres Vis, idet de vil kunne erholde et Tilgodehavende, som vilde gaa fuldkommen tabt, hvis Tvangsauktion skulde afgøre det økonomiske Forhold mellem Skyldner og Kreditor.

Hvis det foreliggende Lovforslag og de Institutioner, der arbejder i de sønderjydske Landsdele, er i Stand til et Samarbejde paa den Maade som af mig anført, tror jeg, at det vil bidrage til at forbedre og at stabilisere Forholdene dernede, selv om det vil medføre, at Jordfondens Midler skal anvendes efter andre Hensyn end de rent forretningsmæssige. Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag i Haabet om, at det skal lykkes ved dettes og de paagældende Institutioners Hjælp at bidrage til at forbedre og stabilisere Forholdene i de sønderjydske Landsdele.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens nys afgivne Erklæringer om, efter hvilke Hensyn og Principper han mener, at den særegne Jordudstykningspolitik i Sønderjylland skal foregaa, kan jeg give min fulde Tilslutning. Det glæder mig, at det er den Grundopfattelse af Spørgsmaalet dernede, som det ærede Medlem nu har fremført, som — det gaar jeg ud fra — vil blive fulgt i den nærmeste Fremtid. Allerede under første Behandling af det oprindelige Lovforslag om den sønderjydske Hypoteklaanefond i Februar 1927 har jeg — se Folketingstidende Sp. 2201 — gjort opmærksom paa, at her var en Vej frem til Sanering af de særlige landøkonomiske Vanskeligheder i Sønderjylland.

Det er altsaa 4 Aar, ja, snart 5 Aar siden, at de Synsmaader er fremsat, saa jeg kan kun glæde mig over, at det dog omsider efter 5 Aars Forløb synes at være blevet den almindelige Anskuelse, at man i Sønderjylland maa følge særlige Udstykningsprincipper og tage særlige Hensyn, som ikke er nødvendige i den øvrige Del af Kongeriget.

Det er ca. 1 Maaned siden, at jeg tillod mig at indgive en Forespørgsel til den højtærede Regering, som lød paa, at man ønskede Oplysninger af Regeringen om, hvilke Foranstaltninger den agter at træffe for at afværge, at den sønderjydske Landbostand i stort Antal uden egen Skyld maa forlade Hjem og Bedrift. Efter en Maanedes Forløb har den højtærede Regering lagt dette Lovforslag paa Tingets Bord; for saa vidt det er den højtærede Regerings Mening, at den Interpellation, jeg har indbragt, kan affærdiges med Fremsættelsen af dette Lovforslag og med Bemærkningerne om en mere rationel og af de særlige Forhold i Sønderjylland bestemt Udstykningspolitik, tror jeg ikke, det er berettiget. Til Fremme af den Forespørgsel, jeg har stillet, har Tinget givet sit Samtykke, og jeg venter, den højtærede Regering vil optage en Generaldebat baade om de særlige landøkonomiske Kriseforhold i Sønderjylland og om det danske Landbrug i Almindelighed; det er i allerhøjeste Grad tiltrængt, at vi faar en Klaring af disse Spørgsmaal, og lige saa lidt som Regeringens Kriseforslag i al Almindelighed bringer Landbruget som Helhed og dermed ogsaa det sønderjydske den Hjælp, som med Rette kan ventes og kræves under de foreliggende Forhold, lige saa lidt bringer det foreliggende Lovforslag den særlige Hjælp, som vil være tilstrækkelig for at raade Bod paa og afværge de største Farer og Ulemper for den sønderjydske Landbostand i Øjeblikket.

Ligesom alle andre kan jeg selvfølgelig tiltræde dette Lovforslag, men maa bestemt hævde, at det forslaar paa ingen Maade, men at den højtærede Regering ved at gennemføre dette Lovforslag kun udskyder de egentlige, store Vanskeligheder, som foreligger for den sønderjydske Landbostand; man skaffer sig Pusterum, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtrykte sig forleden, ligesom man ved det almindelige Kriseforslag har skaffet sig Pusterum for Landbrugets Kriseforhold i Almindelighed, men det er jo ikke Meningen, at Regeringen under saadanne Forhold blot skal dumpe fra Pusterum til Pusterum udenom Vanskelighederne, medens Vanskelighederne og Dødsfarerne bliver bestaaende; de bliver ikke afværget, ikke